

před 1. květnem 1930 děkanovi právnické fakulty university v Leydenu. Rukopis musí být opatřen heslem, jež budiž zároveň vloženo do uzavřené obálky, v níž budiž uvedeno jméno a adresa autorova.

Práce, které budou fakultou uznány, budou odměněny cennou až do 5000 hol. zl. Děkan otevře v sedení fakulty obálky, přiložené k pracím odměněným, ostatní obálky budou v témže sedení spáleny.

Přepravní řád. Pod tímto označením vydává vl. nař. ze 17. července 1928 č. 144 sb. z. a n. nové předpisy vstoupivší v život dnem 1. října t. r. Nechceme se obírat jednotlivými jeho ustanoveními, ale zmiňujeme se tu o něm, poněvadž považujeme označení »přepravní řád« za velmi nešťastné, nesprávné a nehezké. Nemůžeme pochopiti, komu se znelibil dosavadní výraz »dopravní řád«, jenž byl vžit a vystihoval zcela správně pojem, jenž se jím naznačoval. »Dopraviti něco nebo někoho« znamená každému tolik jako způsobiti, aby se osoba neb věc dostaly na místo, kam se dostati chtěly. »Přepraviti« však znamená, dovezti (přivezti) jej na místo, kam nechtěl, t. j. na místo vzdálenější. Ne jej tedy »dovezti«, nýbrž »převézti« o jednu nebo několik stanic dále. A tak naše železnice od 1. října t. r. tedy »nedopravují«, nýbrž »přepravují«! Proti takovýmto novotám, jež odporují duchu jazyka a tento jenom hyzdí (jak nelibozvučné je slovo »přeprava, přepravní«), protestujeme.

Také slovo »podej« není šťastné; »podej« je každému rozkazovací způsob slovesa »podati«, v novém nařízení je to však podstatné jméno, mající naznačiti »podání k dopravě«. Jestli se autoři chtěli vyhnouti slovesnému podstatnému jménu, ačkoliv v tomto případě nebylo by toto neštěstí, mohli si posloužiti nadpisem »jak se zboží (mrtvola, dobytek) podává k dopravě.« Ostatně přidrželi-li se slova »dodání« a nevolili nové substantivum »dodej«, jak by bylo jen důsledné, mohli podržeti i slovo »podání«, kterému každý zajisté lépe rozumí, než novému »podej«.

Zahraniční Rusové Československu. Pěkný dárek k deseti letému výročí obnovení naší státní samostatnosti připravili pp. M. G. Michějěv, L. F. Magerovský a G. I. Senkevič zredigovavše objemnou brožuru: Zahraniční Rusové Československu jako soubor článků, črt, vzpomínek a pozdravů ruských veřejných a kulturních pracovníků za vydavatelství Svazu Ruských Válečných Invalidů v ČSR. Kromě podobizen pres. Masaryka, Dr. Kramáře, Dr. Švehly a Dr. Beneše obsaženy jsou ve sborniku tom články: Spektorskij: Rusko a

Ceskoslovensko, Magerovskij: Rusko a Slovanstvo, Kizetter: Historické osudy českého národa, Zimmerman: Základy zahraniční politiky Československa, Florovský: Rusko a Češi v dějinách svých styků, Lappo: K desetiletí ČSR., Francev: Čech v ruském poselstvu do Číny r. 1692—1695, Fatějev: Česká země a 28. říjen, Šulgin: Bratři, Zavadský: Život a dílo T. G. Masaryka, Archangelský: Na cestách demokracie, Gorčukov: Velké naučení z dějin a ze života, Skáckov: Myšlenky ruského emigranta, Chodorovič: Hrdinské období Čechoslováků v Rusku, Silling: Ke dni 28. října 1928, Jurevěv: O soukromé podnikavosti v ČSR., Fenin: Vývoj průmyslu v ČSR. vzhledem k hospodářské situaci střední a východní Evropy, ruské verše Balmon tovy: Rusku a Čechám a Kuzněcové: Nad Vltavou, Vergun: Setkání prof. T. G. Masaryka s ruskými neoslavisty, Amfitěatr: Super-arbiter, Němirovič-Dančenko: Mé setkání s Čechy, Lazarevský: Silní lidé, Chranevič: Ruský kooperátor — Čech Altman, Bem: Vzpomínky na J. Klecandu, Lazarev: Paměti hodné příběhy, Novikov: Svátek Jana Husa v Moskvě, Lukáš: Lampa Tatjana v Praze, Červinka: Poměr Ruska k osvobozenecckému hnutí Čechoslováků, Dobrynin: Kozácká hřívna na slovanskou věc, Berežanskij: Epigraf ke knize, jež musí být napsána, Gurevič: První setkání s Čechoslováky a Kroužek ruských posluchačů pojištovnictví: Vzpomínka na prof. J. Beneše. — Ke konci připojena četná přání a pozdravy Rusů usedlých v ČSR. i v zahraničí, dyšící vřelou a upřímnou účastí nad našim slavným a radostným dnem 28. října 1928. — Cena této 214 stránekové cenné publikace činí 12·50 Kč, s portem 15 Kč.

Oprava. Na str. 581 v druhém odstavci věta začínající: »Ustanovení o sídle nejvyššího soudu nabyla účinnosti...« má zníti: »Ustanovení o sídle nejvyššího soudu nabyla účinnosti dnem 1. listopadu 1919 a již dne 3. listopadu o 7 hod. večer odvážel zvláštní vlak...«
